

חַת־ת לַיּוֹם רַבִּיעִי פְּרַשְׁת אֲמוֹר ז' אִיָּה ה'תשפ"ד

מְקַדֵּשׁ לְמַעַן בְּטַחֵן יוֹשְׁבֵי אֶרֶץ יִשְׂרָאֵל
"אֶרֶץ אֲשֶׁר תָּמִיד עֵינֵי ה' אֶלְקֵינוּ בָּהּ"

מעוניינים להקדיש לזכות יקירכם? צרו קשר kidschitas.he@gmail.com

חֲמִשׁ / רַבִּיעִי עִם רִש"י

היום לומדים בחמש על החגים!

קודם כל ה' מזכיר שעלינו לשמור שבת. רש"י אומר שהסבה שה' מזהיר על השבת לפני שמצוה על החגים היא כדי להראות לנו שיש להקפיד על שמירת החגים כפי שמקפידים על שמירת השבת. לפי מעגל השנה נעבר על כל הימים המיוחדים בה.

- פסח** - בערב פסח מקריבים קרבן פסח. בט"ו ניסן, מתחיל החג. החג נקרא בתורה חג המצות, ומתר לאכול רק מצה במשך כל שבועת הימים (בהמשך, התוסף היום השמיני לחג עבור מקומות שהם מחוץ לארץ ישראל). היום הראשון והיום השביעי הם חג, ואסור לעשות בהם מלאכה. בכל יום בחג הפסח ישנו קרבן מיוחד שמקריבים.
- קרבן העמר** - לפני שאפשר לאכול מהתבואה החדשה שצמחה (למשל חטה או שעורה), יש להקריב קודם כל את קרבן העמר. (עמר = כמות מסיימת) מקריבים לפני הכהן. יש להקריב בנוסף כבש בקרבן, ביום הראשון של חול המועד פסח. הכהן מניף את העמר כמו שמניפים לולב, כמתנה לפני ה'.
ספירת העמר - החל מהיום שבו מקריבים את קרבן העמר, יש לספור שבועות. (49 ימים).
- שבועות** - ביום החמשים מקריבים קרבן מיוחד, שני לחמים, שבועה כבשים, שני פרים ואיל אחד. מקריבים בנוסף קרבן חג - עז ושני כבשים. הכהן צריך להניף את הלחם ואת שני הכבשים לפני הקרבת הקרבן. בחג השבועות אסור לעשות מלאכה.
- התורה מזכירה שוב, באשר אוספים את התבואה בשדה, יש להשאיר פאה - אחת הפנות לעניים וכן לקט - מה שנופל בשעת לקוט התבואה.

תהלים / יום ז' לחדש פרקים ל"ט - מ"ג

בפרק מ' בתהלים, ישנו פסוק שאומר "נפלאותיך ומחשבתך אלינו, אין ערך אליך" - הנסים

והמחשבות שלך עלינו- אין עוד מישהו שחושב כך עלינו.

למדנו בתנ"א פעמים רבות שאנו צריכים לחשב עד כמה ה' גדול ונפלא. הפסוק הזה בתהלים הוא דגמה אחת לכך.

חסידות מסבירה שכל הנסים של ה' הם נעשים עבורנו, עבור ה' "אין ערוך אליך" – זה כמו כלום! חשבו על כל הנסים הגדולים שה' עושה וכיצד עבור ה' הם בעצם כלום. זה יעזר לנו להבחין עד כמה ה' גדול, ולגרם לנו לרצות לעשות כל מה שהוא רוצה- מצוות- כדי להביא את המשיח.

תנ"א / לקוטי אמרים פרק מ"ו (ז' איר שנה מעברת)

האדמו"ר הזקן אמר בהתחלת הפרק שבאשר יהודי חושב עד כמה ה' גדול, ואיך שיש לה' מיליוני מלאכים שעושים מה שה' אומר במדיק בכל עת, הדבר יגרם לו להרגיש מאד נחות.

אולם במי בחר ה' שיהיה עמו המיוחד? בעם ישראל, שישבו "באשפות" בארץ מצרים. ה' בכבודו ובעצמו, הוציא אותנו, את בני ישראל ממצרים, הביא אותנו להר סיני ונתן לנו את התורה והמצוות שהם כמו חבוק ענק מה'. האם דבר זה לא יגרם לנו לאהוב את ה' מאד?

רמז לכך נתן למצא בברכת המצוות, הברכה אותה מברכים לפני עשית מצוה "אשר קדשנו במצוותיו.." – בדרך כלל הפונה היא שה' עשה אותנו קדושים באמצעות המצוות, אבל אפשר גם לפרש זאת במשמעות של קדושין שעורכים בחתונה. ה' עשה אותנו- עם ישראל הכלה שלו, באמצעות המצוות.

המצוה מקרבת אותנו לה' כפי שחתנה מקרבת את הכלה לחתן.

היום יום / ז' איר

היום הוא היום העשרים ושניים לעמה.

באשר אבא מתעטף בטלית, קודם כל הוא עוטף את עצמו לפני שמניח על הראש והכתפיים. מנהגנו הוא לכסות את הפנים מעבר לעינים בטלית (ישנם מנהגים אחרים שנוהגים לכסות את כל הפנים עד לפה).

במהלך ספירת העמר מנהגנו ללמד מסכת סוטה בגמרא, במסכת זו ישנם ארבעים ותשעה דפים וכך לומדים דף מידי יום.

בדף הנלמד היום במסכת סוטה, מדבר על לא להיות בעל גאווה ולודא שאנו אותו דבר בפנים ובחוץ. זוהי ספירת העמר, לודא שבפנימיות ובחיצוניות שלנו יהיו לנו מדות טובות.

ספר המצוות / מצוות עשה קס"ה, לא תעשה שכ"ט, עשה קס"ד, לא תעשה קצ"ו

היום לומדים ארבע מצוות הקשורות ליום כפור.

1. **מצוות עשה קס"ה**- יש לשבת מעשית מלאכה ביום כפור
2. **מצוות לא תעשה שכ"ט**- אסור לעבד ביום כפור
3. **מצוות עשה קס"ד**- יש לעשות דברים שאינם נוחים לגופנו ביום כפור – ענויים (לא לאכל או לשתות, לא להתרחץ, אסור סיכה, אסור נעלי עור ואנשים נשואים צריכים לנהג אחרת).

רמב"ם / הלכות שביתת עשור פרקים א', ב', ג'

ברמב"ם היום לומדים את שלושת הפרקים של הלכות שביתת עשור- לנוח ממלאכה ביום העשירי של חדש תשרי הוא יום כפור.

אחד הדברים שאומר הרמב"ם הוא שאסור לילד מתחת גיל תשע לצום ביום כפור כיון שזה לא בריא עבורו. אחרי שנהיה בן תשע היילד יכול להתאמן על ידי שימתין עוד שעה לפני הזמן שבו הוא רגיל לאכול. אפלו ילדים צריכים לא לנעל נעלי עור ביום כפור למרות שמותר להם לאכול ולשתות.

זרכי החסידות / ספור שספר לנו הרבי

כאשר מלאו לרבי הרש"ב 12 הוא שאל את אביו (הרבי המהר"ש) איך עליו ללמד תורה באופן שיוכל לחיות כן.. כאשר שמע מה שאבא שלו אמר לו, הוא החליט ללמד את הלכות אורח חיים, בהם יש את ההלכות היומיומיות ולשנן כל אחת מהן, לא רק במוחו אלא גם בגופו. הוא רצה שגופו יתרגל לקיים כל אחת מההלכות האלו, כפי שאומרת הגמרא על תפילת "מודים", שהגוף של האדם ישחה (יתכוף) מעצמו כאשר הוא מגיע לחלק הזה בתפלת העמידה.

הרבי רש"ב ספר זאת לרבי הרי"צ, באחת הפעמים בהם טילו יחד. והרבי ספר לנו את הספור הזה פעמים רבות בהתנועדותיו, והוראה בצדו עלינו להרגיל את גופנו לשמור מצוות.

האם תוכלו לחשב על הלכה שתוכלו כל כך להתרגל אליה עד שתהפך לאוטומטית?

רעיון- תדאגו לא ללכת לישון אף פעם בלי להכין מים לנטית ידיים ליד המטה, בדיוק כמו שלא תשכחו ללבש פיג'מה או להתכסות בשמיכה.